

[Finansministeren.]

der heller ikke tradition for i socialdemokratiet, og det ville slet ikke kunne gennemføres, men alligevel en god, folkelig reform, der kunne have været ført igennem af S og SF, hvis man kunne have set en lille smule ud over sin egen næsetip og ikke var så forelsket i nogle tilfældige ideer, man fik, og som man syntes skulle med ind i billedet, bare for dog at have noget, skønt hele den danske arbejderbevægelse, det, man i gammeldags socialistsprog kaldte masseorganisationerne — som man vel ville have sagt for 30 år siden i det leninistiske sprog — alle slutter op omkring den politik, som regeringen prøver på at få igennem. Hvem står så på barrikaden og prøver på at være modig? Det gør så nogle få folk inden for SFs venstrefløj.

Jeg beklager, at den politik, hr. Aksel Larsen har stået for, ikke har kunnet gennemføres, og at vi i dag ser SFs venstrefløj arm i arm med de konservative.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Ja, jeg tager kun ordet, fordi finansministeren har gjort sig skyldig i en fejltagelse, da han hævdede, at jeg havde gjort mig skyldig i en fejltagelse vedrørende beskatningsprocenterne i fremtiden. Jeg står her med finansministerens eget lovforslag i hånden, og deraf fremgår det, at skala-indkomster over 30.000 kr. for indkomstandele mellem 30.000 kr. og 70.000 kr. bliver beskattet med 40 pct. Hertil kommer folkepensionsbidraget med 3 pct., ekstraskatten med 3 pct., det er 46 pct., og som jeg har sagt både ved første og anden behandling: hertil en kommuneskat, som formentlig vil ligge et sted imellem 14 og 20 pct., alt efter om man bor i en rig kommune eller i en fattig kommune; det vil sige, at man kommer op over de 60 pct. for det, man tjener over 30.000 kr., og det kan finansministeren vist ikke bestride.

Så sagde finansministeren noget om vores sparebestrebelse og om nyansættelserne. Der vil jeg gerne sige til ham, at vi slap altså heller ikke denne gang — og sådan skal valgkampen vel være — for at få de sociale områder og undervisningsområdet med. Da man sagde: staten budgetterer en personaleudvidelse på 5.000, da sagde vi:

kan vi ikke nøjes med det halve? Jeg kan nævne nogle eksempler. Behøver Danmarks radio i det kommende finansår at få 93 nyansatte? Behøver Grønlands tekniske organisation at stige fra et personale på 448 til 715? Behøver statens byggeforskningsinstitut at stige personalemæssigt fra 104 til 142? Forstår man ikke, at hvis man ikke prøver på at standse disse vækster fra institution til institution, ja, så er det, at vi ikke kan få nogen dæmpning af efterspørgselspresset rundt omkring i landet, så er det, at det udelukkende er de private borgere, der igennem en skat, der kommer over 60 pct. for mellemindtægter, kommer til at betale det. Det er urimeligheden, og det er det, der lammer initiativet, og det er det, der vil være meget farligere for beskæftigelsen end alt andet.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg er da ikke uenig med hr. Poul Møller i, at der skal spares og vi skal holde igen; det er jo også det, vi har forsøgt på, når vi nedskar de forskellige ministeriers ønsker med 500 mill. kr. Det er da indlysende, at det må gøres, og jeg vil da heller ikke sige, at man ikke kan foretage begrænsninger; men man skal alligevel være lidt varsom med at slynge ud, at man kan nøjes med halvdelen, man kan nøjes med den halve personaleudvidelse. Det kan man altså ikke, det er umuligt; men jeg vil da ikke — nu bliver der nævnt nogle konkrete eksempler — sige, at man ikke skulle kunne spare på nogle af de nævnte områder, men det er ikke det samme, som at man kan sige: vi kan nøjes med halvdelen. Det kan man altså ikke, hvis man vil opfylde de løfter, man selv har givet befolkningen fra konservativ side på hele det sociale område, på hele velfærdsområdet, de gamle, plejehjemmene osv., det kan simpelt hen ikke lade sig gøre.

Jeg må erkende, at jeg begik en fejltagelse, da jeg sagde skala-indkomsten. Når jeg sagde skala-indkomsten, var det for så vidt i gammeldags forstand, altså den, vi har nu, hvor de 10.000 kr., bundfradraget, er med i selv skalaen. Jeg ved ikke, om hr. Poul Møller er opmærksom på det; det er jo lidt urimeligt, i hvert fald for dem, der hører på det, befolkningen og dem, der ikke er helt inde i skattetallene, at man